ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1999

Vyhlásené: 24. 7. 1999 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

184

ZÁKON

z 10. júla 1999

o používaní jazykov národnostných menšín

Národná rada Slovenskej republiky,
vychádzajúc z Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodných dohôd, ktorými je Slovenská republika viazaná,
rešpektujúc ochranu a rozvoj základných práv a slobôd občanov Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine,
prihliadajúc na doteraz existujúce platné zákony upravujúce používanie jazykov národnostných menšín,
uznávajúc a oceňujúc význam materinských jazykov občanov Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, ako prejav kultúrneho bohatstva štátu,
majúc na zreteli vytvorenie demokratickej, tolerantnej a prosperujúcej spoločnosti v podmienkach integrujúceho sa Európskeho spoločenstva,
uvedomujúc si, že slovenský jazyk je štátnym jazykom Slovenskej republiky a je želateľné ustanoviť používanie jazykov občanov Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine,
uzniesla sa na tomto zákone:

§ 1

Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, má právo okrem štátneho jazyka[1]) používať jazyk národnostnej menšiny (ďalej len „jazyk menšiny“). Účelom tohto zákona je ustanoviť v nadväznosti na osobitné zákony[2]) pravidlá používania jazyka menšiny aj v úradnom styku.

§ 2

(1) Ak občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menšine, tvoria podľa posledného sčítania obyvateľov v obci najmenej 20 % obyvateľstva, môžu v tejto obci používať v úradnom styku jazyk menšiny.

(2) Zoznam obcí podľa odseku 1 ustanoví nariadenie vlády Slovenskej republiky.

(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, má právo podávať písomné podania orgánu štátnej správy a orgánu územnej samosprávy (ďalej len „orgán verejnej správy“) v obci podľa odseku 1 aj v jazyku menšiny. Orgán verejnej správy v obci podľa odseku 1 poskytne odpoveď okrem štátneho jazyka aj v jazyku menšiny s výnimkou verejných listín.

(4) Rozhodnutie orgánu verejnej správy v správnom konaní[3]) v obci podľa odseku 1 sa na požiadanie vydáva okrem štátneho jazyka v rovnopise aj v jazyku menšiny. V pochybnostiach je rozhodujúci text rozhodnutia v štátnom jazyku.

(5) Označenie orgánu verejnej správy umiestnené na budovách sa v obci podľa odseku 1 uvádza aj v jazyku menšiny.

(6) Orgán územnej samosprávy v obci podľa odseku 1 poskytuje občanom úradné formuláre vydané v rozsahu jeho pôsobnosti v štátnom jazyku a na požiadanie aj v jazyku menšiny.

§ 3

(1) Rokovanie orgánu územnej samosprávy v obci podľa § 2 ods. 1 sa môže uskutočňovať aj v jazyku menšiny, ak s tým súhlasia všetci prítomní.

(2) Poslanec obecného zastupiteľstva v obci podľa § 2 ods. 1 má právo používať na rokovaní tohto orgánu jazyk menšiny. Tlmočenie zabezpečí obec.

(3) Kronika obce podľa § 2 ods. 1 sa môže viesť aj v jazyku menšiny.

§ 4

(1) Obec podľa § 2 ods. 1 môže na svojom území označovať ulice a iné miestne geografické značenia aj v jazyku menšiny.

(2) V obci podľa § 2 ods. 1 sa dôležité informácie, najmä výstražné, upozorňujúce a zdravotnícke, uvádzajú na miestach prístupných pre verejnosť okrem štátneho jazyka aj v jazyku menšiny.

(3) Orgán verejnej správy v rámci svojej pôsobnosti v obci podľa § 2 ods. 1 zabezpečuje na požiadanie informácie o všeobecne záväzných právnych predpisoch aj v jazyku menšiny.

§ 5

(1) Právo používať jazyk menšiny v konaní pred súdmi a v iných oblastiach upravujú osobitné zákony.[2])

(2) Ustanovenie § 2 ods. 1 sa nevzťahuje na oblasť predškolskej výchovy, základných škôl, stredných škôl a kultúry. Používanie jazyka menšiny v týchto oblastiach upravujú osobitné zákony.[4])

§ 6

Pri uplatňovaní tohto zákona platí, že používanie českého jazyka v úradnom styku spĺňa požiadavku základnej zrozumiteľnosti so štátnym jazykom, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak.

§ 7

(1) Orgán verejnej správy a jeho zamestnanci sú povinní používať v úradnom styku štátny jazyk[1]) a za podmienok ustanovených týmto zákonom a osobitnými zákonmi môžu použiť aj jazyk menšiny. Orgán verejnej správy a jeho zamestnanci nie sú povinní ovládať jazyk menšiny.

(2) Orgán verejnej správy v obci podľa § 2 ods. 1 je povinný vytvárať podmienky na používanie jazyka menšiny podľa tohto zákona a osobitných zákonov.[4])

§ 8

Zrušuje sa § 10 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.

§ 9

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembra 1999.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

1) § 1 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.

2) Napríklad § 18 Občianskeho súdneho poriadku, § 2 ods. 14 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok), § 7 ods. 3 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch, § 23 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, § 2 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku, § 16 a § 19 ods. 3 a 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z. o matrikách, § 1 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 191/1994 Z. z. o označovaní obcí v jazyku národnostných menšín, § 5 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 255/1991 Zb. o Slovenskom rozhlase, § 3 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 254/1991 Zb. o Slovenskej televízii, § 5 ods. 1 písm. e) zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností, § 2 ods. 8 zákona č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnožením audiovizuálnych diel.

3) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

4) Napríklad § 3 ods. 1 a § 3a zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 279/1993 Z. z. o školských zariadeniach v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.